

Sæt jer godt til rette på bænkerne inde i kirken og hør om:

Da oldefar ringede solen op.

Da min oldefar Nikolaj var en lille dreng boede han i Thy sammen med sin mor og sin bror.

Det var Nikolajs mor, der ringede med kirkeklokken i Lodbjerg kirke.

Nikolaj og hans bror var ofte med deres mor når hun ringede solen op, solen ned eller ringede til Gudstjeneste.

En dag var mor syg og kunne ikke ringe med kirkeklokken.

Hun sendte derfor Oldefar Nikolaj og hans bror af sted hen til kirken, så de kunne ringe.

Klokken hang uden for kirken i en klokkestabel. Drengene kunne ikke nå snoren der hang i klokken, så man kunne ringe med den.

De tænkte sig godt om og fandt på de kunne hoppe op til kirkeklokkens snor og på den måde nå snoren.

Så kom klokken i sving. De fandt ud af det var sjovt at blive hængende i rebet og lade sig gyngede op og ned. Jo mere de gyngede op og ned jo mere ringede klokken. Og hang de begge to i klokkens reb på samme tid kom der ekstra gang i kokken. Ohøj, hvor det gik.

Pludselig kom præsten farerne. "Hvad laver i drenge?" råbte han.

Ups. De havde ikke tænkt på hvor længe og hvor mange gange de havde ringet med klokken.

Oldefar Nikolajs mor lovede præsten aldrig mere at sende drengene af sted for at ringe med klokken.

